

Polgár Teréz Eszter LEVITÁCIÓ

**Mikor
az embert
lebombázott
házának romjai alól
kiráncigálták,
megrázkódott,
s azt mondta:
Soha többé.**

Legalábbis nem azonnal.

**(Günter Kunert: Egyesekről, akik túléltek
Kalász Márton fordítása)**

mint letakart bútorokon a hófehér lepel
hegyet-völgyet formáz rajzolni kellene
rácot vet unottat nevetőst sírósat részeget
hová mit gyúrtek az évek évtizedek
nincs eleje vége ha lerántaná egy kéz

hogy titkaim elérje azt sem tudná
hol fogja meg csippentse össze
vagy csak húzza-húzza
nem olyan fontos
legyintene

szép lassan eltűnedezik minden alóla
felejték egyesével és csoportosan
mi hiányzik, mi nem hiányzik
egy emléknék annyi verziója van
szorgos hangyák hordják el
ami történeteimből megmaradt
férfiak nők távoznak futószalagon
mozdulatlanul hanyatt
apám anyám bárkik lehetek
elveszítettem tényleges korom
szerelmeimmel együtt vonulnak
a legvégsőbb soron
felülről nézem mint műtétjüket
visszatérésük előtt egyesek

a nagy fehér vászon lebeg levítál
elég sok bűvész irigyli trükkömet

kép | Moholy-Nagy László: Lebegő formák